

**”Man skal passe på
sine medmennesker,
før man behandler
dem”**

*Om Eric Allouche
psykolog i Rusmiddelcenter Slagelse*

FOTO: DANIEL HJORTH

ILDSJÆLENE

'Ildsjælene' er en artikelserie, hvor der i hvert nummer af STOF vil være et portræt af en medarbejder, der brænder helt særligt igennem i sit arbejde på rusmiddelområdet. Hvis du kunne tænke dig at nominere en kollega til at blive portrætteret i serien, er du velkommen til at skrive en mail til stof@crf.au.dk, hvor du beskriver din kollegas navn, job og kontaktinformation samt et par linjers motivation om, hvorfor netop denne kollega bør portrætteres som en ildsjæl i STOF.





Foto: Daniel Hjorth

Eric Allouche er 58 og arbejder som psykolog i Rusmiddelcenter Slagelse. Han blev uddannet cand.psych. i 1991 fra universitetet René Descartes i Paris i Frankrig. Sit første job efter eksamen fik han på et herberg i byen Tours i Frankrig, og det blev starten på en lang karriere med at arbejde for – og med – samfundets mest udsatte.

”Mange af dem, der kom på herberget, var ”kroniske” hjemløse, som var gået fra herberg til herberg i mange år. Men der kom også regelmæssigt personer, som havde haft et helt almindeligt liv, og så lige pludselig havde mistet alt og ikke kunne finde på en bedre løsning end at komme på herberg. Det gjorde et stort indtryk på mig at opdage, hvor tynd grænsen mellem et normalt liv og et liv som socialt udsat kunne være,” fortæller Eric.

Da Eric flyttede til Danmark få år senere, fik han i første omgang et vikariat, som også var på et herberg, men sin første faste stilling i Danmark fik han i 1995 ved en tilfældighed i først Misbrugsteam Korsør og et år senere i Vestsjællands Amts Misbrugscenter, der senere blev til Rusmiddelcenter Slagelse. For Eric blev det faglige fællesskab og mødet med brugerne

helt afgørende for, at han efterfølgende valgte at blive på rusmiddelområdet, siger han:

”Jeg mødte meget kloge og søde mennesker, som gik meget op i deres arbejde og i rusmiddelområdet. Mange af dem er stadig mine venner i dag. **Jeg tror, jeg kunne fylde et helt nummer af STOF bare ved at nævne alle de fantastiske mennesker, jeg har mødt siden 1995, både kolleger, aktivister og så selvfølgelig brugerne.** Det, brugerne fortalte mig, de havde oplevet, og den måde, de opførte sig på, var så anderledes end det, jeg var forberedt på at møde efter mine år på universitet. Så alt i alt fik jeg hurtigt det indtryk, at rusmiddelområdet var fyldt med masser af muligheder for at hjælpe personer, som virkelig godt kunne bruge en psykolog.”

Eric faldt hurtigt til både fagligt og personligt, og selvom han kunne mærke, at hans faglige baggrund var meget forskellig fra den rådende på området i Danmark, så følte han, at hans franske uddannelse og den danske tilgang på rusmiddelområdet kunne berige hinanden.

”Jeg er uddannet i Paris i 80’erne. Det var både et sted og en tid, hvor man gik meget højt op i en meget filosofisk og intellektuel tilgang til psykologi. Mange af de undervisere, jeg mødte på universitet, gjorde et stort indtryk på mig. De kunne se alle mulige nuancer og sammenhænge, som jeg ikke anede eksisterede. Da jeg kom til Danmark, opdagede jeg så en helt anden måde at anskue ting på. Psykologi skulle være brugbart, tilgangen var pragmatisk, løsningsorienteret, og så var det vigtigt at have et positivt syn på alt”, fortæller han og fortsætter: ”Det kunne jeg også godt lide. Jeg elskede at blive fri for en problematiserende tankegang og i stedet prøve at løse de problemer, som kunne løses. Og så kunne jeg også lide at give mig selv lov til at være en glad og hjælpsom psykolog, som forsøger på at sprede gode vibrationer omkring mig, i stedet for at holde en passende faglig neutralitet, som jeg synes, er en ret kedelig position.”

Udover at være psykolog hos Rusmiddelcenter Slagelse er Eric også formand for Selskab for Misbrugspsykologi, hvor han arbejder for, at både filosofiske og pragmatisk psykologiske vinkler får en passende plads på rusmiddelområdet. Det prøver han også at implementere i sit daglige arbejde på rusmiddelcentret, hvor Erics primære arbejdsopgaver tager udgangspunkt i hans virke som VISO-specialist. VISO er Den nation-

ale videns- og specialrådgivningsorganisation, og Eric udfører udredning og rådgivning for dem. Han kalder udredning for et "uopdyrket område" og siger:

"Jeg synes, at der mangler grundlæggende viden, og så vidt jeg ved, findes der heller ikke en særlig metodologi, som gør, at en misbrugspsykologisk udredning ikke er en efterligning af f.eks. en psykiatrisk udredning, men kan forholde sig til helt særlige elementer som f.eks. stoffernes virkning eller betydning af et liv i misbrugsmiljøet på en nuanceret og relevant måde. Derfor prøver jeg hele tiden at udvikle måder at lave udredninger på, som er mere præcise, og som på en brugbar måde kan henvise til, hvordan man kan hjælpe brugerne til at få et bedre liv."

Ud over det konkrete faglige arbejde i dagligdagen så fortæller Eric, at han har et mantra, som han mener, er mere afgørende end alt andet, og det har at gøre med etik:

"Man skal passe på sine medmennesker, før man behandler dem. Det er for mig at se det absolut vigtigste. Jeg kan huske, at da jeg startede med at arbejde på rusmiddelområdet, var der behandlingsmetoder, som var meget betænkelige, men som ifølge det, fagpersonerne selv sagde, gav imponerende gode resultater. Jeg var i syv sind, for var det mere etisk at behandle en person dårligt, men få gode resultater, end at behandle en person skånsomt og bare opnå almindelige resultater? På en måde er det stadig et uløseligt dilemma. Men hvis man skulle overføre dette til det politiske felt, så kan man spørge sig selv om, hvad man ville vælge: en menneskelig styreform, som ikke fungerer specielt godt, eller et diktatur, som giver super gode resultater?"

Men når vi taler om politik, så mener Eric, at den politiske tilgang til rusmiddelområdet i dag hverken er et diktatur med gode resultater eller et skånsomt system, som bare ikke fungerer godt.

"Den nuværende narkotikapolitik i Danmark og andre europæiske lande er både irrationel og ufornuftig. Hvis det var, fordi politikerne bare var gammeldags, forsigtige eller traditionalister, så ville det ikke røre mig", siger han og fortsætter: "Men så vidt jeg kan se, så ødelægger de nuværende love og regler på rusmiddelområdet livet for tusindvis af mennesker, som har problemer nok i forvejen og ikke har brug for at blive behandlet som kriminelle eller udstødt på anden måde."

Eric Allouches faglige ønske til rusmiddelområdet:

"Rusmiddelområdet, og måske hele hjælpesystemet, er lidt for metodefikseret for min smag. Man bruger rigtig meget energi på at prøve at finde en perfekt metode eller løsning, men efter min mening lidt for lidt tid til mere refleksive spørgsmål som f.eks., hvordan man som fagperson kan udfordre og udvikle sin forståelse af misbrug og afhængighed. I sidste ende så er det jo vores mere eller mindre eksplicitte forståelse af netop disse, som kommer til at styre vores arbejde og måde at tilgå brugerne på."